

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci **žalobce L. J.**, zastoupeného advokátem JUDr. Jaromírem Adamcem se sídlem Dolní nám. 38, Olomouc, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o částečný invalidní důchod vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 41 Cad 104/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 2. 2004 č. j. 41 Cad 104/2003 – 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II.** Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi JUDr. Jaromíru Adamcovi **se p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 650 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 11. 2. 2004 č. j. 41 Cad 104/2003 - 21, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2003, jímž byla zamítnuta jeho žádost o přiznání částečného invalidního důchodu.

Ze soudního spisu se podává, že žalovaná shora uvedeným rozhodnutím zamítla žádost žalobce o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), protože podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Prostějově ze dne 18. 9. 2003 žalobce není částečně invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 25 %.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou se domáhal, aby rozhodnutí žalované bylo zrušeno. Poukázal na to, že od roku 1992 je občanem se změněnou pracovní schopností, v roce 1998 podal žádost o plný invalidní důchod, avšak žádný důchod mu přiznán nebyl. V roce 2002 požádal o částečný invalidní důchod; i když jeho zdravotní stav byl proti roku 1998 zhoršen, důchod mu přiznán nebyl. Jeho zdravotní stav se neustále zhoršuje, v podstatě není schopen výkonu žádné soustavnější pracovní činnosti.

Soud požádal posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně o posouzení zdravotního stavu žalobce. Z posudkového zhodnocení ze dne 15. 1. 2004 vyplynulo, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o chronické bolesti zad na podkladě postscheurmanoidních změn a svalové dysbalance. Jednalo se o lehkou poruchu funkce v hrudním a bederním úseku páteře s lehkým omezením dynamiky páteře, bez příznaků nervového dráždění, se slabostí svalového korzetu, omezením pro vynucené polohy a fyzicky náročné aktivity. Nebylo prokázáno středně těžké ani těžké postižení více úseků páteře. Křečové žíly na dolních končetinách nejsou přítomny. Porucha funkce kyčelních kloubů nebyla prokázána. Hodnoty krevního tlaku zaznamenané v prostudované dokumentaci byly v normě a krevní tlak nezpůsobil žádnou poruchu funkce.

V posudkovém závěru posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou byly bolesti zad. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posudková komise hodnotila 25 %, a to podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kapitola XV, oddíl F, položka 2, písmeno b). Zjištěná porucha funkce je hodnocena na dolní hranici rozpětí, horní hranice je zvolena vzhledem k předchozím vykonávaným výdělečným činnostem se zvýšenou fyzickou náročností. K dalšímu zvýšení hodnocení posudková komise neshledala objektivní podklady.

Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nebyl ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo odst. 2 téhož zákona. Nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobci značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Při jednání dne 11. 2. 2004 žalobce k posudku posudkové komise uvedl, že podle jeho názoru jeho zdravotní stav nebyl zhodnocen správně, v podstatě není schopen výkonu žádné práce, nesmí se prochladit, nesmí pracovat ve vynucené poloze, v současné době má značné problémy i s klouby, takže musí denně brát léky, aby mohl ráno vstát. S tímto zdravotním postižením žalobce nikdo nezaměstná. Žalobce podává žádosti o částečný invalidní důchod již několik let a přesto, že jeho zdravotní stav se zhoršuje, hodnocení ze strany lékařů je stále stejné.

Krajský soud rozsudkem, který je napaden kasační stížností, žalobu zamítl. Vyšel z ze shora uvedeného posudku posudkové komise MPSV v Brně a dovedl, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nesplňoval žádnou z podmínek částečné invalidity podle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. Krajský soud dovedl, že provedeným dokazováním byl zjištěn stejný skutkový stav, který vzala za základ svého rozhodnutí žalovaná a proto žalobu

zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobce v kasační stížnosti tvrdí důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

Žalobce trvá na tom, že mu měl být částečný invalidní důchod přiznán. Soud se dostatečně nezabýval otázkou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který mu značně ztěžuje obecné životní podmínky. Posudek posudkové komise MPSV v Brně žalobce považuje ze neobjektivní, neboť jeho zdravotní stav odpovídá závažnějšímu poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti než pouze 25 %. Za důvody kasační stížnosti považuje žalobce i všechny skutečnosti, které uvedl v žalobě a následně v řízení před soudem, odkazuje na ně a v celém rozsahu na nich trvá. Žalovaná nepřihlédla v řízení, které předcházelo vydání jejího rozhodnutí, k celkovému zdravotnímu stavu žalobce, ani k jeho rodinným a sociálním poměrům.

Žalobce navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhla její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

V řízení o přezkoumání rozhodnutí žalované o nepřiznání částečného invalidního důchodu, tedy dávky důchodového zabezpečení podmíněné zdravotním stavem, si soud vyžádá posouzení zdravotního stavu občana od Ministerstva práce a sociálních věcí, které jej učiní prostřednictvím svého orgánu – posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) ve složení stanoveném v § 3 vyhlášky č. 182/1991 Sb. Podaný posudek hodnotí soud jednotlivě i v souhrnu s ostatními důkazy jím provedenými i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem a ve svém rozhodnutí vyjde ze skutkového a právního stavu takto zjištěného (§ 77 odst. 2 věta druhá s. ř. s.).

Krajský soud si tedy v souladu se zákonem vyžádal od posudkové komise MPSV v Brně posouzení zdravotního stavu žalobce ke dni vydání rozhodnutí žalované.

Žalobce v kasační stížnosti namítá neobjektivnost tohoto posudku, neboť jeho zdravotní stav odpovídá závažnějšímu poklesu soustavné výdělečné činnosti než 25 %.

Žalobce však neuvedl nic konkrétního o tom, v čem spatřuje neobjektivnost posudku. Toto tvrzení nemůže vycházet pouze ze subjektivního hodnocení zdravotního stavu, jak jej provádí sám žalobce.

Také námitka, že se soud dostatečně nezabýval otázkou dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu žalobce, který mu značně ztěžuje obecné životní podmínky, není důvodná. Soud v tomto směru vyšel z obsahu a závěrů shora uvedeného posudku a žalobce ani neuvádí, jak jinak (více) se touto okolností soud měl zabývat, jestliže v řízení v tomto směru žádné návrhy neučinil.

Námitka, že žalovaná nepřihlédla v řízení, které předcházelo vydání jejího rozhodnutí, k celkovému zdravotnímu stavu žalobce a nepřihlédla ani k jeho rodinným a sociálním poměrům, je zčásti nedůvodná, zčásti právně irelevantní.

Žalovaná vydala rozhodnutí na základě posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Prostějově ze dne 18. 9. 2003, jak již bylo shora uvedeno.

Toto rozhodnutí bylo přezkoumáno krajským soudem, který vyžádal posudek posudkové komise MPSV v Brně, takže je nutno uzavřít, že zdravotní stav žalobce byl přezkoumán jak před vydáním rozhodnutí žalované, tak i v soudním řízení.

Námítka, že žalovaná před vydáním rozhodnutí nepřihlédla k rodinným a sociálním poměrům žalobce, nemá v řízení o přiznání dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem občana žádný význam a žalovaná k těmto poměrům přihlédnout nemohla.

Rozsudek krajského soudu, jímž byla žaloba zamítnuta, je v souladu se zákonem.

Kasační stížnost žalobce proti tomuto rozsudku je nedůvodná a proto ji Nejvyšší správní soud zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů nepřísluší ze zákona (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Krajský soud usnesením ze dne 29. 3. 2004 čj. 41 Cad 104/2003 - 29 žalobci k jeho žádosti ustanovil pro řízení zástupce-advokáta JUDr. Jaromíra Adamce. Usnesením ze dne 15. 4. 2004 čj. 41 Cad 104/2003 - 30 uložil soud tomuto zástupci, aby ve stanovené lhůtě doplnil požadované náležitosti kasační stížnosti.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s., byl-li advokát-zástupce ustanoven soudem, hradí jeho odměnu za zastupování a hotové výdaje stát.

Nejvyšší správní soud určil odměnu za zastupování částkou 500 Kč, která se skládá ze dvou úkonů právní služby po 250 Kč (§ 9 odst. 3 písm. f), § 9 odst. 2 advokátního tarifu). Náhrada hotových výdajů byla určena částkou 150 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Částka ve výši celkem 650 Kč bude zástupci žalobce vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu